

Uitspraak van het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen.

Het College van Toezicht van het Nederlands Instituut van Psychologen, hierna te noemen het College, heeft het volgende overwogen en beslist ten aanzien van de bij brief van 3 oktober 2017 door de heer A, hierna te noemen klager, ingediende klacht tegen mevrouw drs. B, hierna te noemen verweerster, lid van het Nederlands Instituut van Psychologen, en ingeschreven in het NIP-register psycholoog NIP.

I Het verloop van de procedure

Het College heeft kennisgenomen van:

- het klaagschrift met bijlagen d.d. 3 oktober 2017;
- het verweerschrift met de bijlagen d.d. 7 december 2017;
- de repliek met bijlagen d.d. 20 februari 2018;
- de aanvullende repliek met de bijlage d.d. 1 maart 2018;
- de dupliek d.d. 6 april 2018.

De behandeling van de klacht heeft buiten aanwezigheid van partijen plaatsgevonden ter zitting van het College van 16 mei 2018.

II De feiten

Op grond van de stukken kan van het volgende worden uitgegaan:

- a. Verweerster is gezondheidszorgpsycholoog en psycholoog NIP. Zij is werkzaam in het C-ziekenhuis te D (hierna te noemen C) op het gebied van medische kinder- en jeugdpsychologie.
- b. Klager was als klinisch psycholoog en psychotherapeut eveneens verbonden aan C. Hij was werkzaam op het gebied van medische psychologie voor volwassenen en ouderen.
- c. Klager en verweerster vormden samen de vakgroep medische psychologie. Zij waren beiden in dienst van C.
- d. Klager en verweerster, die toen beiden tevens lid van de medische staf van C waren, hebben herhaaldelijk en ieder afzonderlijk bij de directie van C het verzoek gedaan tot splitsing van de vakgroep medische psychologie.
- e. De directeur van C heeft bij brief van 26 juli 2017 het volgende aan het bestuur van de Medische Staf laten weten:
“Met u zijn wij geen voorstander van meerdere vakgroepen op één vakgebied. Echter de ontstane situatie is uitzonderlijk. Gegeven de beperkte inzet van de heer A en zijn langdurige dienstverband en de onwerkbare situatie is het in het belang van een goede patiëntenzorg wenselijk om de vakgroep te beperken tot mevrouw B. Met haar zal de verdere opbouw en verbetering van de psychologische zorg ter hand worden genomen, al dan niet met tijdelijke ondersteuning op aangeven van de Landelijke Vereniging Medisch Psychologen. Anderzijds zal de heer A zich richten op en beperken tot het uitvoeren en interpreteren van neuropsychologische onderzoeken voor 8 uur per week, zonder bemoeienis van een relatie met de vakgroep. Aansturing geschiedt door het management X.”
- f. Als gevolg van deze brief is het aanmeld- en terugkoppelproces voor medische psychologie binnen C gewijzigd. Klager is het met deze uitkomst niet eens.
- g. Bij brief van 28 augustus 2017 heeft klager een collegiaal appèl gedaan op verweerster in die zin dat hij haar heeft verzocht hem te laten weten of zij volhardt in het op zich nemen van inhoudelijke beoordelingen van verwijzingen die aan klager zijn gericht. Indien dit het geval is zal klager een tuchtklacht indienen bij het NIP tegen verweerster.

- h. Het bestuur van de Medische Staf heeft bij brief van eveneens 28 augustus 2017 aan klager laten weten het indienen van een klacht tegen verweerster af te keuren. Voorts heeft het bestuur verweerster volgens deze brief geadviseerd niet in te gaan op het door klager gestelde ultimatum in zijn brief van dezelfde datum.
- i. Bij brief van 6 september 2017 heeft het bestuur van de Medische Staf aan klager laten weten dat hij niet langer lid is van de vakgroep medische psychologie en dat deze alleen wordt voortgezet door verweerster. Klager vormt in de nieuwe situatie geen vakgroep en maakt ook niet langer deel uit van een vakgroep.
- j. Aan de arbeidsovereenkomst tussen klager en C is inmiddels een einde gekomen.

III Het standpunt van klager en de klacht

De beide klachten houden in, zakelijk weergegeven, dat verweerster in strijd met de Beroepscode heeft gehandeld om de volgende redenen:

1. Door niet eerlijk en open te zijn jegens klager en niet duidelijk te zijn over de rollen die zij vervulde, handelt verweerster in strijd met het basisprincipe van integriteit;
2. Zij beoordeelt in de nieuwe aanmeldprocedure inhoudelijk verwijzingen op het gebied van volwassenen en ouderen terwijl zij daartoe niet bekwaam is. Daarbij komt dat zij hierbij niet objectief is en zich onvoldoende vrijheid heeft verworven te handelen conform de beroepsethiek.

Klager stelt hiertoe dat hij zich benadeeld voelt door het optreden van verweerster en daardoor in zijn belangen is geraakt. Verweerster is volgens klager niet transparant opgetreden.

IV Het standpunt van verweerster

Verweerster heeft primair aangevoerd dat klager niet ontvankelijk moet worden verklaard in zijn klachten. Klager is volgens verweerster immers geen betrokkene in de zin van de Beroepscode nu zij niet beroepsmatig jegens hem heeft gehandeld. Aanleiding voor de klacht is volgens verweerster dat klager is teleurgesteld in haar opstelling jegens hem als collega.

Verweerster heeft subsidiair de klachten inhoudelijk gemotiveerd betwist.

Voor zover van belang voor de beoordeling van de klachten zal in het onderstaande nader op het verweer worden ingegaan.

V De overwegingen van het College

V.1. Wat betreft de ontvankelijkheid:

In artikel 1.2 wordt als betrokkene in de zin van de code genoemd:

“Elke persoon die direct of indirect is betrokken bij het beroepsmatig handelen van de psycholoog of die daardoor in zijn belangen wordt geraakt: zoals de cliënt, de partner en naaste verwanten van de cliënt, de opdrachtgever, collega, student, proefpersoon, et cetera.”

In artikel 1.1 wordt het beroepsmatig handelen gedefinieerd als:

Alle handelingen die de psycholoog verricht wanneer hij optreedt in de hoedanigheid of functie van psycholoog: hieronder valt de professionele relatie, het optreden als wetenschappelijk onderzoeker, docent, supervisor, in de media et cetera.

Uit deze beide artikelen volgt dat klager kan worden gekwalificeerd als betrokkene bij het beroepsmatig handelen van verweerster. Verweerster heeft immers in haar functie van psycholoog jegens klager gehandeld. Dat verweerster een collega was van klager maakt dit niet anders.

In artikel 1.2 wordt de functie van collega immers expliciet genoemd als een mogelijke betrokkene. Het voorgaande betekent dat het beroep van verweerster op niet ontvankelijkheid van klager niet opgaat. Hierna zal het College dan ook verder inhoudelijk op de klacht ingaan.

V.2. Wat betreft de inhoud van de klacht:

Het College is van oordeel dat klachtonderdeel 1 niet gegrond is.

Klager heeft op dit punt aangevoerd dat verweerster niet open en eerlijk is geweest en niet duidelijk is geweest over de rollen die zij vervulde. Zij heeft gevoelens van onveiligheid met betrekking tot klager geuit richting de interim-directeur zonder klager daarin te kennen. Daardoor heeft zij volgens klager niet integer jegens hem gehandeld.

Verweerster heeft aangevoerd dat zij steeds in gesprekken samen met onder meer klager de tussen hen gerezen problemen heeft besproken. Dat is dus open en eerlijk gebeurd. Zij heeft daarnaast niet aan derden medegedeeld dat zij gevoelens van onveiligheid bij klager zou hebben ervaren.

Onder deze omstandigheden kan het College niet vaststellen of verweerster niet open en eerlijk jegens klager heeft gehandeld, omdat aan het woord van de één niet meer geloof kan worden gehecht dan aan het woord van de ander. In gevallen als deze is het vaste tuchtrechtspraak dat het verwijt van klager niet gegrond kan worden bevonden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klager minder geloof verdient dan dat van verweerster, doch op de omstandigheid dat voor het oordeel of een bepaalde verweten gedraging van de aangeklaagde tuchtrechtelijk verwijtbaar is, eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Dit klachtonderdeel is derhalve ongegrond.

V.3. Klachtonderdeel 2 is evenmin gegrond.

Naar het oordeel van het College is verweerster voldoende bekwaam om in opdracht van de Raad van Bestuur als algemeen BIG-geregistreerd gezondheidszorgpsycholoog aanvragen voor medische psychologie (ook op het gebied van volwassenen en ouderen) inhoudelijk te beoordelen en te verdelen over de betreffende psychologen binnen C. Verweerster heeft op dit punt aangevoerd dat zij wat betreft deze triage voldoet aan de vereisten die worden gesteld in de Beroepscode, de nieuwe procedure heeft besproken met een gezaghebbende collega en dat zij bovendien wordt ondersteund en geadviseerd door een klinisch psycholoog.

Uit het voorgaande blijkt dat verweerster heeft gehandeld in overeenstemming met artikel 30 en 98 van de Beroepscode en dat van handelen in strijd met artikel 103 van de code geen sprake is. Niet aannemelijk is geworden dat verweerster als generalist op de stoel van klager als specialist is gaan zitten. Ook is niet vast komen te staan dat verweerster te weinig objectief is en zich onvoldoende vrijheid heeft verworven te handelen conform de Beroepscode. Ten slotte is van inhoudelijke aanwijzingen door de Raad van Bestuur in individuele zaken op geen enkele manier gebleken.

V.4. Het voorgaande leidt tot de slotsom dat de klacht in zijn geheel ongegrond is.

VI De beslissing

Het College van Toezicht:

- verklaart de klacht ongegrond als voormeld.

Aldus gewezen op 16 mei 2018

door:

mr. J.P. Fokker, voorzitter,
 mr. E.A.M. Driessen, secretaris,
 drs. I.A.M. Boonekamp,
 dr. G.T.M. Mooren,
 drs. J.R. Mulder,
 leden

en ondertekend door de voorzitter,

J.P. Fokker